

യോനാഥാൻ: ആവശ്യത്തിൽ ഒരു സ്നേഹിതൻ

(1 ശമുവേൽ 17- 23; 2 ശമുവേൽ 1)

“ഫ്രണ്ട്ഷിപ്പ്” എന്നത് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ ഏറ്റവും വിലയുള്ള വാക്കുകളിൽ ഒന്നാണ്. റോബർട്ട് ലൂയിസ് സ്റ്റീവൻസൺ പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ നൽകുന്ന സംഭാവനയാണ് ... ഒരു സ്നേഹിതൻ.”¹ മേരി മിറ്റ്ഫോർഡ് എഴുതി, “ദിവസേനയുള്ള അപ്പത്തേക്കാളധികം സ്നേഹിതരെ തരുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ ദൈവത്തെ കൂടുതൽ സ്തുതിക്കുന്നു- കാരണം സൗഹൃദം ഹൃദയത്തിന്റെ അപ്പമാണ്.” സിസേറോ പറഞ്ഞതു സൗഹൃദം എടുത്തു മാറ്റുന്നതു ലോകത്തെ സൂര്യനിൽ നിന്നു എടുത്തുമാറ്റുന്നതു പോലെയാണ് എന്നത്രെ. സദൃശവാക്യങ്ങളുടെ പ്രായോഗിക പുസ്തകത്തിൽ സൗഹൃദത്തെക്കുറിച്ച് വളരെ പറയുന്നുണ്ട്: “സ്നേഹിതൻ എല്ലാ കാലത്തും സ്നേഹിക്കുന്നു” (സദൃശവാക്യങ്ങൾ 17:17). “എന്നാൽ സഹോദരന്മാരെ കാളും പറ്റുള്ള സ്നേഹിതന്മാരുമുണ്ട്” (സദൃശവാക്യങ്ങൾ 18:24). “നിന്റെ സ്നേഹിതനെയും അപ്പന്റെ സ്നേഹിതനെയും ഉപേക്ഷിക്കരുത്” (സദൃശവാക്യങ്ങൾ 27:10).

ഞാൻ “സൗഹൃദം” എന്നു പറയുമ്പോൾ, ആരെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു എന്നാണ് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത്? ഒരു പക്ഷെ അടുത്ത് ഇടപഴകിയവരും, വളരെക്കാലമായി നിങ്ങൾക്ക് അറിയാവുന്നവരും ആയിരിക്കാം നിങ്ങളുടെ മനസിലേക്കു വരുന്നത്. അതല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു വഴിത്തിരിവു ഉണ്ടാകുന്ന വിധത്തിൽ നിങ്ങളോടു ദയവു കാണിച്ച വ്യക്തിയാകാം നിങ്ങളുടെ ചിന്തയിലേക്കു വരുന്നത്. ഒരുപക്ഷെ രക്തബന്ധത്തേക്കാളധികം നിങ്ങളെ സ്വാധീനിച്ച ഒരു കുടുംബത്തിൽപെട്ട ഒരു ബന്ധുവിനെയാകാം നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത്. “ചങ്ങാതി” എന്ന വാക്കു കേൾക്കുമ്പോൾ, എന്റെ മനസിലേക്കു ആദ്യം വരുന്നതു എന്റെ ഭാര്യ, ജോ ആണ് - അവൾ ഈ ഭൂമിയിലെ എന്റെ ഏറ്റവും നല്ല ചങ്ങാതിയാണ്.² പിന്നെ എന്റെ മാതാപിതാക്കൾ, എന്റെ സഹോദരനും, കുടുംബത്തിലെ മറ്റംഗങ്ങളും. അതിനുശേഷം ഞാൻ ഈ ലോകത്തിലുള്ള എന്റെ മറ്റു സ്നേഹിതന്മാരെ കുറിച്ച് ഓർമ്മിക്കുന്നു. എനിക്കു, സ്വർഗ്ഗീയസന്തോഷം നൽകുന്ന ഒന്നു, ഒരേ സ്ഥലത്തുവെച്ച് ഒരേ സമയത്ത് എല്ലാ സ്നേഹിതന്മാരുമൊത്ത് സ്നേഹിതന്മാരുടെ എല്ലാം വലിയ സ്നേഹിതനുമൊത്തു കഴിയുക എന്നതാണ്.

നിർഭാഗ്യവശാൽ, ഞാൻ “സൗഹൃദം” എന്ന വാക്കു പറയുമ്പോൾ, ചിലരുടെ മനസിലേക്കു ആരും വരുന്നില്ല.³ അങ്ങനെയാണ് നിങ്ങൾ കരുതുന്ന തെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കായി എന്റെ ഹൃദയം അനുകമ്പാർദ്രമാകുന്നു. ഈ പാഠം പഠിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും ഇതു സഹായിക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ സ്നേഹിതരില്ലാത്ത വ്യക്തിയാണെന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു നിങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ ചിലതു പറയാം.

ചോദ്യം ഞാൻ മാറ്റട്ടെ. “സൗഹൃദവും ബൈബിളും” എന്ന വാക്ക് ഞാൻ പറയുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ ആരെക്കുറിച്ചാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്? ഒരുപക്ഷെ നിങ്ങളുടെ മനസിലേക്കു യോനാഥാനും ദാവീദും കടന്നു വന്നേക്കാം. സൗഹൃദത്തെക്കുറിച്ച് കുട്ടികൾക്കുള്ള ക്ലാസിൽ, സൗഹൃദം എന്ന ആശയം വിവരിക്കുവാനായി തീർച്ചയായും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ബൈബിൾ കഥ, ശൗൽരാജാവിന്റെ മകനും ബേത്ഥേഹേമ്യനായ ആട്ടിടയൻ ബാലനും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന സൗഹൃദത്തെ കുറിച്ചുള്ളതാണ്.

ഈ പാഠത്തിലും അടുത്തതിലും, ദാവീദ് പെട്ടെന്നു പ്രസിദ്ധനായതും, അതിവേഗത്തിൽ വേട്ടയാടപ്പെട്ടു അഭയാർത്ഥിയാകുന്നതും നാം കാണുവാൻ പോകുന്നു. എങ്ങനെയായാലും, ഈ പാഠത്തിൽ നാം നോക്കുവാൻ പോകുന്നത്, വേദഭാഗത്തിലൂടെ ഓടുന്ന ഒരു സ്വർണ്ണ നൂൽ ആണ്: ദാവീദിനോടുള്ള യോനാഥാന്റെ സ്നേഹത്തെ കുറിച്ചുള്ള കഥ. യഥാർത്ഥ സ്നേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ കുറിച്ചു നാം പഠിക്കും.

**സൗഹൃദത്തിന്റെ സമർപ്പണം
(1 ശമുവേൽ 17:55-18:3)**

1 ശമുവേൽ 17-ന്റെ അവസാന നാലു വാക്യങ്ങളിൽ ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ പാഠത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം കാണാം, അതു നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് ഗൊല്യാത്തിന്മേലുണ്ടായ ദാവീദിന്റെ വിജയം ആണ്. ദാവീദ് മല്ലനെ എതിരിടുവാൻ ശൗലിനെ വിട്ടു പോയപ്പോൾ, രാജാവു തന്റെ സൈന്യാധിപനോടു ചോദിച്ചു, “അബ്നേരേ, ഈ ബാല്യക്കാരൻ ആരുടെ മകൻ?” (17:55). ദാവീദ് ജയിച്ച ശേഷം, അബ്നേർ ആ ബാലനായ ആട്ടിടയനെ ശൗലിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. തന്റെ കയ്യിൽ ഗൊല്യാത്തിന്റെ തലയുമായി ദാവീദ് നിന്നപ്പോൾ, രാജാവു അവനോടു ചോദിച്ചു, “ബാല്യക്കാരാ, നീ ആരുടെ മകൻ?” (17:58).⁴ ദാവീദ് ഉത്തരം പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ബേത്ഥേഹേമ്യനായ നിന്റെ ദാസൻ യിശ്ശായിയുടെ മകൻ” (17:58). ശ്രദ്ധിക്കുക ദാവീദ് ആരാണെന്നല്ല രാജാവു ചോദിച്ചത്, പിന്നെയോ അവൻ ആരുടെ മകൻ ആണെന്നാണ് ചോദിച്ചത്.⁵ ഒരുപക്ഷെ അവനെ രാജധാനിയിൽ നിർത്തുവാൻ അവന്റെ അപ്പന്റെ അനുവാദം വാങ്ങുവാനായിരിക്കാം അപ്പന്റെ പേർ ശൗൽ തിരക്കിയത്. “ശൗൽ അന്നു അവനെ ചേർത്തുകൊണ്ടു അവനെ പിതൃവേനത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ പിന്നെ അനുവദിച്ചതുമില്ല” (18:2).⁶

ശൗൽ ദാവീദിനോടു രാജധാനിയിൽ വന്നു താമസിക്കുവാൻ ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ, അതു കേട്ടുകൊണ്ടു ഒരു യുവാവു, രാജാവിന്റെ അരികിൽ നില്പുണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ പേരായിരുന്നു യോനാഥാൻ.⁷ അവൻ ശൗലിന്റെ മുത്ത മകനും അടുത്ത കിരീടാവകാശിയുമായിരുന്നു. അവൻ രാജാവിന്റെ വലങ്കൈയ്യും, യിസ്രായേലിന്റെ⁸ വിരോധികളായ രണ്ടു ഗോത്രത്തോടും യുദ്ധം ചെയ്തു തന്റെ കഴിവു തെളിയിച്ചവനും ആയിരുന്നു. യിസ്രായേൽ

യേശുവിന്റെ⁹ ഉള്ളിൽ അവനു പ്രത്യേക സ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്നു.

ദാവീദ് മല്ലനെ എതിരിട്ടതും, താഴ്വര കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചിരുന്ന തന്റെ പിതാവിനെ അവൻ വന്നു കണ്ടതും യോനാഥാൻ നിരീക്ഷിച്ചപ്പോൾ, ചിലതു സംഭവിച്ചു - ഒരു അപൂർവ്വവും മനോഹരവുമായ കാര്യം. “അവൻ [ദാവീദ്] ശൗലിനോടു സംസാരിച്ചു തീർന്നപ്പോൾ, യോനാഥാന്റെ മനസ്സു ദാവീദിന്റെ മനസ്സോടു പറ്റിച്ചേർന്നു, യോനാഥാൻ അവനെ സ്വന്ത പ്രാണനെപ്പോലെ സ്നേഹിച്ചു” (18:1). എബ്രായ വാക്കു തർജ്ജിമ ചെയ്തതായ “പറ്റിച്ചേർന്നു” എന്നതു അർത്ഥമാക്കുന്നത് “ബന്ധിക്കുക” എന്നാണ്. ഉടനെ, അവരുടെ ജീവിതങ്ങൾ ഇടകലർന്നു, എന്നാൽ അതിലുപരി, അവർ തമ്മിൽ ഒരു സഖ്യത സ്ഥാപിച്ചു. എൻഐവിയിൽ “യോനാഥാൻ ദാവീദിന്റെ പ്രാണനോടു ഒന്നായി തീർന്നു” എന്നാണ്. അങ്ങനെ അതു ലോകം അറിഞ്ഞ ഏറ്റവും മനോഹരമായ സൗഹൃദമായി അറിയപ്പെട്ടു.

അത് അസാധാരണമായ ഒരു ബന്ധമായിരുന്നു. ഒന്നാമതായി, അവരുടെ പ്രായത്തിൽ ചുരുങ്ങിയതു ഇരുപതു-വയസിന്റെ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു. ദാവീദ് ജനിക്കുമ്പോൾ തന്നെ യോനാഥാൻ പക്ഷത വന്ന ഒരു പടയാളി ആയിത്തീർന്നിരുന്നു. രണ്ടാമതും, അവരുടെ സാമൂഹ്യനിലവാരത്തിലും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു. യോനാഥാൻ രാജകുടുംബത്തിലെ അടുത്ത കിരീടാവകാശിയും, ദാവീദ് ബേത്ത്ലഹേമിലെ ഒരു സാധു കർഷകന്റെ മകനുമായിരുന്നു. എങ്ങനെയായാലും, തുല്യചിന്തരായ രണ്ടുപേർ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ, അത്തരം വ്യത്യാസങ്ങൾ പ്രശ്നമല്ല. ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ, നാം തലമുറകൾ തമ്മിലും സാമൂഹ്യപരമായും ധാരാളം വിടവുകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ പ്രായത്തിലുള്ളവരെയും നമ്മെപ്പോലെയുള്ളവരെയും മാത്രം സ്നേഹിതന്മാരായി കാണുകയാണെങ്കിൽ, നാം എത്ര മനോഹരമായ സൗഹൃദങ്ങളാണ് നഷ്ടമാക്കുന്നത്!

യോനാഥാനും ദാവീദും പരസ്പരം എടുക്കുന്ന *സമർപ്പണം* നോക്കുക: “യോനാഥാൻ ദാവീദിനെ സ്വന്തപ്രാണനെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുകൊണ്ട് അവനുമായി സഖ്യത ചെയ്തു” (18:3). രണ്ടു കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള ഉടമ്പടിയാണ്¹⁰ ഒരു സഖ്യത. ആ സഖ്യതയ്ക്കു തുടക്കമിട്ടതു യോനാഥാനായിരുന്നു, അതിന്റെ ഒരു കാരണം ആദ്യം ദാവീദിനോടു സൗഹൃദം തോന്നിയതു യോനാഥാനായിരുന്നു, മറ്റൊരു കാരണം പറയപ്പെടുന്നതു ദാവീദ് താഴ്ന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള ആളായതുകൊണ്ടു, ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള ഒരാളുമായി സൗഹൃദത്തിനു, മുൻകയ്യെടുക്കുന്നതു¹¹ ഉചിതമല്ല എന്നാണ്. എങ്ങനെയായാലും, ആ വാക്കിന്റെ സ്വഭാവം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, അവരുടെ സഖ്യത ഏക-പക്ഷീയമായിരുന്നില്ല; ദാവീദും യോനാഥാനെ¹² സ്നേഹിച്ചിരുന്നു എന്നാണ്.

ആ സഖ്യതയിൽ എന്താണ് ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നത്? അതിൽ സമ്പാദ്യങ്ങളുടെ കൈമാറ്റവും, വിരുന്നും, രക്ത കലർപ്പും കൂടിച്ചേർന്ന വിശാലമായ ആഘോഷങ്ങൾ അടങ്ങിയിരുന്നതായി ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. (ചിലപ്പോൾ നിങ്ങളിൽ പലരും പരസ്പരം കയ്യിലെ തള്ളവിരൽ കൃത്തി രക്തം പൊടിയുമ്പോൾ ആ വിരലുകൾ ചേർത്തു വെച്ചുള്ള ആഘോഷത്തിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ടാവാം, അത് നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതനെയും “രക്ത സഹോദരന്മാർ” ആക്കുന്നതിനാണ്.) എങ്ങനെയായാലും, അത് ഏതാണ്ട്, എപ്പോഴും സ്നേഹിതന്മാരായിരിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞകൾ¹³ കൈമാറുന്നതുപോലെ

(കർത്താവിന്റെ¹⁴ നാമത്തിനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു) ആയിരുന്നു.

അതു ഏതു രൂപത്തിലായിരുന്നാലും, ആ കരാറിൽ ഒരു സമർപ്പണം അടങ്ങിയിരുന്നു. പറഞ്ഞാലും ഇല്ലെങ്കിലും, യഥാർത്ഥ സൗഹൃദത്തിൽ എപ്പോഴും ഒരു സമർപ്പണം അടങ്ങിയിരിക്കും - സമൃദ്ധിയിലും ഇല്ലായ്മയിലും സ്നേഹിതന്മാരായിരിക്കേണ്ടതിനാണ് അത്. അതിലുപരി, വാസ്തവത്തിലുള്ള സൗഹൃദത്തിൽ, ആ സമർപ്പണം നിരന്തരമായി പുതുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. യോനാഥാനേയും ദാവീദിനേയും സംഭവം നാം തുടർച്ചയായി പഠിക്കുമ്പോൾ, അവർ തമ്മിലുണ്ടാക്കിയ ഉടമ്പടി അടിക്കടി പ്രാബല്യത്തിലാക്കുന്നതു കാണാം:

ഇങ്ങനെ യോനാഥാൻ, ദാവീദിന്റെ ഗൃഹത്തോടു സഖ്യത ചെയ്തു, “ദാവീദിന്റെ ശത്രുക്കളോടു യഹോവ ചോദിച്ചുകൊള്ളും.” യോനാഥാൻ സ്വന്തം പ്രാണനെപ്പോലെ ദാവീദിനെ സ്നേഹിക്കയാൽ, തന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെ ചൊല്ലി അവനെക്കൊണ്ടു പിന്നെയും സത്യം ചെയ്യിച്ചു (1 ശമുവേൽ 20:16, 17).

അനന്തരം ശൗലിന്റെ മകനായ, യോനാഥാൻ, പുറപ്പെട്ടു ആ കാട്ടിൽ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു, അവനെ ദൈവത്തിൽ ധൈര്യപ്പെടുത്തി ഇങ്ങനെ അവർ തമ്മിൽ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ വെച്ച് ഉടമ്പടി ചെയ്തു; ... (1 ശമുവേൽ 23:16, 18).

സാമുവേൽ ജോൺസൺ പറഞ്ഞു, “ഒരാൾ തന്റെ സൗഹൃദം നിരന്തരം കേടുതീർത്തുകൊണ്ടിരിക്കണം.” ഒരിക്കലും സൗഹൃദം സൗജന്യമെന്നപോലെ കരുതരുത്. സൗഹൃദത്തിനു സമയാസമയങ്ങളിൽ പുനർജീവൻ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കണം. അതു രണ്ടു വ്യാപാര പങ്കാളികൾ തമ്മിലായാലും, മീൻ പിടിക്കുന്ന രണ്ടു ഇഷ്ടതോഴന്മാർ തമ്മിലായാലും, അല്ലെങ്കിൽ ഭാര്യയും ഭർത്താവും തമ്മിലായാലും വാസ്തവമാണ്. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു, ടെലിവിഷനിലെ പരസ്യക്കാർ ഓരോ ഭർത്താക്കന്മാരും “വീണ്ടും നിങ്ങൾ അവളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നു എന്നു അവൾ അറിയുവാൻ” തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാർക്കു വിലകൂടിയ ഓരോ ഡയമണ്ട് മോതിരം വാങ്ങി സമ്മാനമായി കൊടുക്കുവാൻ നിർബന്ധിച്ചു. ഡയമണ്ട് മോതിരം അത്യാവശ്യമുള്ളതല്ല, എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ പുനദൃഢീകരണം ആവശ്യമാണ്.

**സൗഹൃദത്തിന്റെ നിസ്വാർത്ഥത
(1 ശമുവേൽ 18:4)**

യോനാഥാൻ ദാവീദുമായി സഖ്യത ചെയ്തശേഷം, “യോനാഥാൻ താൻ ധരിച്ചിരുന്ന മേലകി ഊരി, അതും തന്റെ വസ്ത്രവും വാളും, വില്ലും അരക്കച്ചയും ദാവീദിനു കൊടുത്തു” (18:4). ആ ചടങ്ങ് കീഴ്നടപ്പില്ലാത്ത ഒന്നായിരുന്നു. യോനാഥാനിന്റെ വസ്തുശേഖരത്തിൽ പെട്ടതായിരുന്നു വസ്ത്രവും ആയുധവും. ആയുധങ്ങളും പ്രത്യേക പ്രാധാന്യം ഉള്ളവയായിരുന്നു. വാള്യ്യിസ്രായേല്യ സൈന്യത്തിലുണ്ടായിരുന്നതായിരുന്നു.¹⁵ വില്ല്യ് യോനാഥാനിന്റെ വ്യാപാരമുദ്രയായിരുന്നു.¹⁶ ആ ആഘോഷം പരസ്യമായിട്ടായിരുന്നെങ്കിൽ

(അങ്ങനെ ആയിരിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു), ശൗലും കൂട്ടരും അത്ഭുതപരവ ശതയാൽ ചഞ്ചലപ്പെട്ടിരിക്കാം എന്നതിൽ സംശയമില്ല.

എന്തിനാണ് യോനാഥാൻ അവയെല്ലാം ദാവീദിനു നൽകിയത്? ഒരു പക്ഷെ പല ഉദ്ദേശങ്ങളും അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കാം. ദാവീദിനു ആയുധങ്ങളും വസ്ത്രവും ആവശ്യമാണെന്നു യോനാഥാനു ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കാം. ദാവീദിനെ പിന്നെ അവന്റെ അപ്പന്റെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി പോകുവാൻ അനുവദിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടു (1 ശമുവേൽ 18:2), അവന്റെ പുറകിൽ¹⁷ തുക്കിയിരുന്ന വസ്ത്രം മാത്രമെ അവന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. വീണ്ടും, ആ ആഘോഷം ആദ്യം യോനാഥാനും ദാവീദും തമ്മിൽ എടുത്ത സഖ്യതയുടെ ഉറപ്പിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നേക്കാം (1 ശമുവേൽ 18:3).¹⁸

എങ്ങനെയായാലും, ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു, ആ സമ്മാനങ്ങൾക്ക് ആഴമേറിയ പ്രാധാന്യം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ്. നമുക്കു ഗൊല്യാത്തും ദാവീദും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധത്തിലേക്കു മടങ്ങി വരാം. ശൗലായിരുന്നു ഗൊല്യാത്തിനോടു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നതെന്നു നാം കണ്ടു, പക്ഷെ ഭയം നിമിത്തം അവൻ അതിനു തുനിഞ്ഞില്ല. അടുത്തതായി യുദ്ധത്തിനു പോകുവാനുള്ളത് ആരാണു? യുദ്ധത്തിനു പോകാൻ ധൈര്യമുള്ളവനും യോജിച്ചവനും ആയി തെളിയിച്ചത് ആരാണു? യോനാഥാൻ. എന്തുകൊണ്ടാണ് യോനാഥാൻ മല്ലനെ എതിരിടുവാൻ പോകാതിരുന്നത്? അവന്റെ അപ്പനെയും മറ്റുള്ളവരെയും പോലെ, അവനും ഭയചകിതനായിരുന്നോ? അതു യോനാഥാനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചേർച്ചയില്ലാത്തതാണ്. എന്നാൽ പറയപ്പെടുന്നത്,¹⁹ മറിച്ച്, യോനാഥാൻ തന്റെ അപ്പനിൽ ബഹുമാനം നഷ്ടമാകയും; തന്റെ അച്ഛനെ തിരിച്ചു സിംഹാസനത്തിലിരുത്തുവാനുള്ള അവന്റെ പ്രത്യാശ നഷ്ടപ്പെടുകയും; അതിനാൽ യിസ്രായേലിന്റെ ഭാവിയിലുള്ള പ്രത്യാശ നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടു; അവനു ഭയമായിരുന്നില്ല, എന്നാൽ നിരാശയായിരുന്നു എന്നാണ്. എങ്ങനെയായാലും, ദാവീദ് താഴ്വരയിലേക്കു ഫെലിസ്ത്യനോടു ഏറ്റുമുട്ടുവാൻ, പോയതു കണ്ടപ്പോൾ, യോനാഥാന്റെ ഉള്ളിൽ പ്രത്യാശയുണർന്നു. ദാവീദിനെക്കുറിച്ചു അവൻ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ, പ്രത്യാശ തീർച്ചയുള്ളതായി. ഇവൻ സിംഹാസനത്തിനു യോജിച്ച, യിസ്രായേലിന്റെ ഭാവി ഉറപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവൻ തന്നെ!

ഈ വിശകലനം ശരിയാണെങ്കിൽ, യോനാഥാന്റെ സമ്മാനങ്ങൾക്ക് ആലങ്കാരിക പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, യോനാഥാൻ, ദാവീദിനോടു പറയുകയായിരുന്നു, “ഞാൻ നിനക്കു വേണ്ടി സിംഹാസനത്തിലേക്കുള്ള എന്റെ അവകാശവും പിന്തുണക്കുള്ള പ്രതിജ്ഞയും വിട്ടു തരുന്നു!” തീർച്ചയായും, ആ ചടങ്ങിന്റെ വ്യാഖ്യാനം യോനാഥാന്റെയും ദാവീദിന്റെയും²⁰ ബന്ധത്തിൽ പിന്നീടുണ്ടായ സംഭവങ്ങളുമായി യോജിക്കുന്നതാണ്. ഇതിനു യോനാഥാനു കൊടുക്കേണ്ടി വന്ന വില നോക്കി അനുമോദിക്കുവാൻ നമുക്കു പ്രയാസമാണ്. ഇവിടെ കാണിച്ച നിസ്വാർത്ഥത അപൂർവ്വവും തിരുവെഴുത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ ജീവിതത്തിൽ പകർത്തപ്പെടാത്തതുമാണ്.

സൗഹൃദത്തിന്റെ സ്വാഭാവികഭാഗമാണ് നിസ്വാർത്ഥത. നൽകൽ കൂടാതെ സൗഹൃദം യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നില്ല. പിന്നീട് യോനാഥാൻ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “നിന്റെ ആഗ്രഹം എന്തായാലും, ഞാൻ അതു ചെയ്തു തരും” (1 ശമുവേൽ 20:4; എംഫസിസ് മൈൻ). വാസ്തവത്തിലുള്ള സ്നേഹിതന്മാർ അങ്ങനെ ആയിരിക്കും - വാസ്തവത്തിലുള്ള സ്നേഹിതന്മാർ ആ

രാൻ ഏറ്റവും കൂടുതൽ മറ്റു ആൾക്കു വേണ്ടി ചെയ്തതു എന്നു നോക്കാത്തവരുമായിരിക്കും. എന്റെ ഭാര്യ ജോയെയും എന്നെയും അത്തരം നൂറുകണക്കിനു സ്നേഹിതന്മാരെ കർത്താവു തന്നു അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുകയാണ് (വിനീതമാക്കി). ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിലെ മിക്കവാറും എല്ലാ സാധനങ്ങളും നേരിട്ടോ അല്ലാതെയോ ഒരു സ്നേഹിതനിൽ നിന്നു ലഭിച്ച സമ്മാനങ്ങളാണ് - അതിന്റെ പിന്നിൽ ഒരു കഥയുമുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽകൂടെ കടന്നു പോയാൽ, ചിത്രങ്ങളും, പെയിന്റിങ്ങുകളും, മറ്റു മനോഹര വസ്തുക്കളും കാണാം; വിലയേറിയ സൗഹൃദത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന; ഹൃദയ സ്പർശിയായ വീട്ടുപകരണങ്ങളും കാണാം.

**സൗഹൃദത്തിന്റെ പരിശോധന
(1 ശമുവേൽ 18:5-19:7)**

ഉടനെ അല്ലെങ്കിൽ പിന്നീട്, ഓരോ സൗഹൃദവും പരിശോധിക്കപ്പെടും. കൊടുങ്കാറ്റുണ്ടാക്കിയ സൗഹൃദമാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതായി തീർന്നിട്ടുള്ളത്. അധികം കഴിയാതെ തന്നെ യോനാഥാനേയും ദാവീദിനേയും സൗഹൃദത്തിൽ കഠിന പരീക്ഷ നേരിട്ടു.

ദാവീദിനെ ആദ്യമായി ശൗലിന്റെ വീട്ടിലേക്കു വരുത്തിയപ്പോൾ, അവൻ അവിടത്തെ എല്ലാമായി തീർന്നു. ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ദാവീദ്, പുൽപ്പറങ്ങളിൽ ആടുമേയ്ക്കുന്നവനിൽനിന്നു ദേശം മുഴുവൻ²¹ അറിയപ്പെടുന്നവനായി തീർന്നു. എങ്ങനെയായാലും, രാജാവിനോടുകൂടെയുള്ള അവന്റെ പ്രസിദ്ധി, ക്ഷണികമായിരുന്നു. ഒരു സൈനിക വിജയത്തിനുശേഷം ശൗലും തന്റെ സൈന്യവും മടങ്ങി വരുമ്പോൾ, സ്ത്രീകൾ പാടി, “ശൗൽ ആയിരത്തെ കൊന്നു, ദാവീദോ പതിനായിരത്തെ കൊന്നു” (18:7). ഉടനെ, ശൗലിന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു²² സ്നേഹം നീങ്ങിപ്പോകയും പകരം ദയനീയമായ അസുയ ജനിക്കുകയും ചെയ്തു.

ശൗലിന്റെ അസുയ പെട്ടെന്നു വളർന്നു കൊലപാതക മനോഭാവത്തിലേക്കുയർന്നു. അവൻ ദാവീദിനെ കൊല്ലുവാൻ പല ഗൂഢാലോചനകളും നടത്തി, പക്ഷെ അവന്റെ ഗൂഢാലോചനകളെല്ലാം പാഴായിപ്പോയി. ദാവീദിനെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം, ഓരോ ഗൂഢാലോചനയും ദാവീദിനു കൂടുതൽ പ്രസിദ്ധിയും ബഹുമാനവും നൽകി കൊടുത്തു.²³ അവസാനം, ശൗൽ വിദഗ്ദ്ധമായി സമയം നിശ്ചയിച്ചു. അവൻ തന്റെ ഉയർന്ന ആളുകളെ തനിക്കു ചുറ്റും വിളിച്ചുകൂട്ടി - അവന്റെ മകൻ, യോനാഥാനെയും ഉൾപ്പെടുത്തി - “ദാവീദിനെ കൊല്ലുവാൻ” അവരോടു കല്പിച്ചു (19:1). ഓരോ മുഖത്തും ഉണ്ടായ അത്ഭുതവും സംഭ്രാന്തിയും നിങ്ങൾക്കു ഊഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ? ദാവീദ് ഒരു ദേശീയ നായകൻ ആയിരുന്നു!

ഒരു നിമിഷത്തേക്കു, യോനാഥാനിന്റെ സ്ഥാനത്ത് നിങ്ങളെ നിർത്തി - പിതാവിനോടുള്ള ഭക്തിയുടെയും സ്നേഹിതനോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെയും ഇടയിൽ നിങ്ങൾ തകർന്നവനായി സങ്കല്പിക്കുക. ദാവീദിനോടുള്ള സ്നേഹത്തിനു യോനാഥാൻ നേരിട്ട അനേക പരീക്ഷണങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു അത്.

യോനാഥാൻ ദാവീദിനെ ഓടി ഒളിക്കുവാൻ മുന്നറിയിച്ചു (19:2, 3). യോനാഥാൻ തന്റെ പിതാവിൽനിന്നു അവന്റെ സ്നേഹിതനെ പ്രതിരോധിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. യോനാഥാൻ അങ്ങനെ ചെയ്തതുകൊണ്ടു, ദാവീദിന്റെ ജീവൻ യോനാഥാനിന്റെ കൈകളിലായിരുന്നു; ശൗലിന്റെ കോപത്തിൽ നിന്ന് അവന്റെ

മകനുപോലും ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.²⁴ എങ്ങനെയായാലും, ഒരു യഥാർത്ഥ സ്നേഹിതൻ, ഒരിക്കലും തന്റെ സ്നേഹിതനെ പ്രതിരോധിക്കാതെ അവനെ നാശത്തിനു വിടുകയില്ല - അതിനു വ്യക്തിപരമായി എന്തു വില കൊടുക്കേണ്ടി വന്നാലും.

അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ, ശൗലും യോനാഥാനും ഒരുമിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ, ഈ ഒരു അപേക്ഷ യോനാഥാൻ സമർപ്പിച്ചു.

രാജാവു തന്റെ ഭൃത്യനായ ദാവീദിനോടു ദോഷം ചെയ്യരുതേ, അവൻ നിന്നോടു ദോഷം ചെയ്തിട്ടില്ല, അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ നിനക്ക് ഏറ്റവും ഗുണകരമായിരുന്നതേയുള്ളൂ.²⁵ അവൻ തന്റെ ജീവനെ ഉപേക്ഷിച്ചു കൊണ്ടല്ലോ ആ ഫെലിസ്ത്യനെ സംഹരിക്കയും, അങ്ങനെ യഹോവ എല്ലാ യിസ്രായേലിനും വലിയോരു രക്ഷ വരുത്തുകയും ചെയ്തത്; നീ അത് കണ്ടു സന്തോഷിച്ചോ. ആകയാൽ നീ വെറുതെ ദാവീദിനെ കൊന്നു, കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തം ചൊരിഞ്ഞു പാപം ചെയ്യുന്നതെന്തിന്?²⁶ (19:4, 5).

അതൊരു ദയനീയ നിമിഷമായിരുന്നു: യോനാഥാൻ കരഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഈ അപേക്ഷ നടത്തിയത്; അഹങ്കാരിയായ രാജാവു ബുദ്ധിപൂർവ്വം താൽക്കാലികമായി നീങ്ങി. “യോനാഥാന്റെ വാക്കു കേട്ടു, ‘യഹോവയാണെ, അവനെ കൊല്ലുകയില്ല’ എന്നു, ശൗൽ സത്യം ചെയ്തു” (19:6). സന്തോഷത്തോടെ, യോനാഥാൻ ദാവീദിനെ രാജധാനിയിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു (19:7).

നമുക്കൊരു പ്രയോഗമുണ്ട്: “ആപത്തിൽ ഉള്ള സ്നേഹിതൻ ആണ് ആവശ്യമായ ഒരു സ്നേഹിതൻ.” ഞാനൊരു യുവാവായിരുന്നപ്പോൾ, ആ പഴഞ്ചൊല്ലിനെ അമ്പരപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ കരുതിയിരുന്നത്, “ആപത്തിൽ ഉള്ള ഒരു സ്നേഹിതൻ” എന്നതിന്റെ അർത്ഥം “ഒരു ആവശ്യം ഉള്ളതായ ഒരു സ്നേഹിതൻ” എന്നായിരുന്നു. “ആവശ്യമുള്ള സ്നേഹിതൻ” എന്തു കൊണ്ട് ആവശ്യമായ ഒരു സ്നേഹിതനാണ് എന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായിരുന്നില്ല. അവസാനം “ആപത്തിലുള്ള സ്നേഹിതൻ” എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്റെ സ്നേഹിതന്റെ ആവശ്യമല്ല, എന്നാൽ എന്റെ ആവശ്യമാണ് എന്നു മനസ്സിലായി. എനിക്കു കാര്യങ്ങൾ മോശമായി തീർന്നാൽ പോലും ഒരു സ്നേഹിതനായി ഉണ്ടാകുന്ന, എനിക്ക് ഒന്നും നൽകുവാനില്ലാത്തപ്പോഴും, കൂടെ നില്ക്കുന്ന സ്നേഹിതനാണ് “ആപത്തിൽ ഉള്ള സ്നേഹിതൻ.” അത്തരത്തിലുള്ള സ്നേഹിതനെയാണ് നമുക്ക് ആവശ്യം, അത്തരത്തിലുള്ള സ്നേഹിതന്മാരായി നാം തീരണം, യോനാഥാൻ അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു സ്നേഹിതനുമായിരുന്നു. ദാവീദിന് തന്നോടൊപ്പം നിൽക്കുവാൻ ആരെങ്കിലും ആവശ്യമായിരുന്നു - യോനാഥാൻ അങ്ങനെ നിന്നു.

**സൗഹൃദത്തിന്റെ തുറന്ന മനോഭാവം
(1 ശമുവേൽ 19:8-20:42)**

ദാവീദ് രാജധാനിയിലേക്കു മടങ്ങിവന്നശേഷം, അധിക നാൾ കഴിയുന്നതിനു മുൻപു തന്നെ ദാവീദിനെ കൊല്ലുകയില്ല എന്ന ശൗലിന്റെ പ്രതിജ്ഞ ലംഘിക്കുവാൻ തുടങ്ങി,²⁷ ദാവീദിനെ തന്റെ കുന്തം കൊണ്ട് കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും (ഇതിനു മുൻപു രണ്ടുപ്രാവശ്യം അവൻ ചെയ്തതുപോലെ) ചെയ്തു. ആ ആയുധം വിറച്ചുകൊണ്ട് ചുമരിൽ തറയ്ക്കുന്നത് ദാവീദ്

നോക്കിയപ്പോൾ, സ്ഥാനം അവനു ബോധ്യമായി (ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യം). അവൻ രാത്രിയിൽ ഓടിപ്പോയി.

അവനാദ്യം തന്റെ വീട്ടിലേക്കുപോയി,²⁸ പിന്നെ അവനെ വളരെ വർഷങ്ങൾക്കുമുൻപു അഭിഷേകം ചെയ്ത, ശമുവേലിന്റെ അടുക്കലേക്കു പോയി. തീർച്ചയായും, ആ പഴയ പ്രവാചകനെതിരെ കയ്യോങ്ങുവാൻ ആർക്കും ധൈര്യം ഉണ്ടാവുകയില്ല. എങ്ങനെയായാലും, ശൗൽ, അവനെ കൊല്ലുവാൻ ആളയച്ചു - അവിടെ മൂന്നുകൂട്ടരും - അവസാനം അവനും വന്നു. ദൈവം തന്റെ ആത്മാവിനെ ഇടയ്ക്കുവെച്ച് സന്ദേശവാഹകരിലും ശൗലിലും അയച്ചു. ദാവീദ് വീണ്ടും ഓടിപ്പോയപ്പോൾ, ശൗൽ തറയിൽ വീണുകിടന്ന്, പരസ്പര ബന്ധമില്ലാത്ത പദപ്രയോഗങ്ങൾ²⁹ നടത്തുകയുണ്ടായി.

ശൗൽ താല്ക്കാലികമായി പിൻവാങ്ങിയപ്പോൾ, ദാവീദ് ഗിബയയിലേക്ക് തന്റെ സ്നേഹിതനായ യോനാഥാനെ കാണുവാൻ വന്നു. ഒരുപക്ഷേ യോനാഥാൻ വീണ്ടും ശൗലിനും തനിക്കും മദ്ധ്യേ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥൻ ആകുമെന്നു കരുതിയേക്കാം. ദാവീദ് തന്റെ ഉള്ള യോനാഥാനോടു തുറന്നു. “ഞാൻ എന്തു കുറ്റം ചെയ്തു,” ദാവീദ് ചോദിച്ചു, “നിന്റെ അപ്പൻ എന്നെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന് അവനോടു ഞാൻ ചെയ്ത പാപം എന്ത്?” (1 ശമുവേൽ 20:1).

ശൗൽ വീണ്ടും ദാവീദിനെ കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിച്ചത് വിശ്വസിക്കുവാൻ യോനാഥാനു കഴിയുന്നില്ല (20:2). കാരണം അവന്റെ അപ്പൻ ഇങ്ങനെ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിരുന്നു, “യഹോവയാണെ, ഞാൻ അവനെ കൊല്ലുകയില്ല” (19:6).

അതു സത്യമാണെന്നു ദാവീദു പറഞ്ഞു: “എന്നാൽ യഹോവയാണെ നിന്നാണെ, എനിക്കും മരണത്തിനും മദ്ധ്യേ ഒരു അകലം മാത്രമേയുള്ളൂ” (20:3).

ദാവീദിന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു പദ്ധതിയുണ്ടായിരുന്നു. ആ പദ്ധതിയുടെ പ്രാഥമിക ലക്ഷ്യം തന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു പീഡന സ്വഭാവം ഇല്ല എന്ന് യോനാഥാനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ ആയിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. യോനാഥാനോടുള്ള അവന്റെ ബന്ധം തന്റെ മനസ്സിൽ വലുതായിരുന്നു (20:8).³⁰ അവൻ തന്റെ സ്നേഹിതനോടു പറഞ്ഞു, “നാളെ, അമാവാസി ആകുന്നു, ഞാനും രാജാവിനോടുകൂടെ പന്തിഭോജനത്തിന് ഇരിക്കേണ്ടതല്ലോ” (20:5). ന്യായ പ്രമാണപ്രകാരം മാസത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക വിശ്രമ - ദിനം ഉണ്ടായിരുന്നു.³¹ സ്പഷ്ടമായും, ശൗൽ ആ അവസരം “ക്യാബിനെറ്റ് യോഗങ്ങൾ” ക്കായി ഉപയോഗിക്കുകയും അതിൽ തന്റെ ഗവൺമെന്റിലെ കാര്യനിർവ്വഹണക്കാരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു: യോനാഥാൻ, അബ്നേർ, ദാവീദ്.³² ദാവീദ് തുടർന്നു:

നിന്റെ അപ്പൻ എന്നെ കാണാഞ്ഞിട്ട് അന്വേഷിച്ചാൽ, “ദാവീദ് സ്വന്ത പട്ടണമായ ബേത്ലേഹേമിലേക്ക് ഒന്നു പോയി വരേണ്ടതിനു എന്നോടു താല്പര്യമായി അനുവാദം ചോദിച്ചു, അവന്റെ കുലത്തിനെല്ലാം അവിടെ വർഷാന്തര യാഗം ഉണ്ട്” എന്നു, ബോധിപ്പിക്കേണം.”³³ “കൊള്ളാമെന്ന്,” അവൻ പറഞ്ഞാൽ, അടിയനു ശുഭം; അല്ല കോപിച്ചാൽ,³⁴ അവൻ ദോഷം നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണം (20:6, 7).

യോനാഥാൻ ദുഃഖഭാരത്താൽ ഈ പ്രതിജ്ഞ ദാവീദിനോടു ചെയ്തു:

... യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ, യഹോവ, സാക്ഷി! നാളെ ഈ നേരത്തോ മറ്റൊന്നാളോ, എന്റെ അപ്പന്റെ അന്തർഗതം അറിഞ്ഞു, നിനക്ക് ഗുണമെന്നു കണ്ടാൽ, ഞാൻ, ആളയച്ചു നിന്നെ അറിയിക്കാതിരിക്കുമോ? എന്നാൽ നിന്നോടു ദോഷം ചെയ്യാൻ ആകുന്നു എന്റെ അപ്പന്റെ ഭാവമെങ്കിൽ, ഞാൻ അതു നിന്നെ അറിയിച്ചു നീ സമാധാനത്തോടെ പോകേണ്ടതിനു, നിന്നെ പറഞ്ഞയക്കാതിരുന്നാൽ, യഹോവ യോനാഥാനോടു തക്കവണ്ണവും അധികവും ചെയ്യട്ടെ. യഹോവ എന്റെ അപ്പനോടുകൂടെ ഇരുന്നതുപോലെ നിന്നോടുകൂടിയും ഇരിക്കുമൊരാകട്ടെ. ... (20:12, 13).³⁵

ദാവീദിനെ കൊല്ലുവാൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ ശക്തികളെയും ശൗൽ ഉപയോഗിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചാൽ, യഹോവയ്ക്കു മാത്രമെ പിന്നെ അവനെ രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയൂ.

തിരിച്ചു യോനാഥാൻ തന്റെ ഉള്ളും ദാവീദിനോടു തുറക്കുകയും വിശ്വാസത്തോടും ഭയത്തോടും കാര്യം വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. യഹോവ ദാവീദിനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും ദാവീദ് അടുത്ത രാജാവായി തീരുമെന്നുമുള്ള ആത്മവിശ്വാസത്താൽ, യോനാഥാൻ ചോദിച്ചു:

ഞാൻ ഇനി ജീവനോടെ ഇരിക്കയാകുന്നു എങ്കിൽ [നീ രാജാവായുപോകുമ്പോൾ],³⁶ ഞാൻ മരിക്കാതെവണ്ണം, യഹോവയുടെ ദയ നീ കാണിക്കുകയില്ലേ?³⁷ എന്നോടു മാത്രമല്ല എന്റെ ഗൃഹത്തോടും നിന്റെ ദയ ഒരിക്കലും അറ്റു പോകരുത്, യഹോവ ദാവീദിന്റെ ശത്രുക്കളെ ഒട്ടൊഴിയാതെ ഭൃതലത്തിൽനിന്നു ചേർന്നു കളയും കാലത്തും അറ്റുപോകരുത് (20:14, 15).

രേഖകൾ പരിശോധിച്ചാൽ, ഇതൊരൊറ്റ ആവശ്യമേ യോനാഥാൻ ദാവീദിനോടു ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ദാവീദ് അതു സമ്മതിക്കുകയും,³⁸ ആ രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാരും തങ്ങളുടെ സമർപ്പണം പരസ്പരം പുതുക്കുകയും ചെയ്തു (20:16, 17).

ദാവീദിനു ചെയ്തു തീർക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം അവശേഷിച്ചു. രാജാവിന്റെ ചാരന്മാർ എല്ലായിടത്തും ഉള്ളപ്പോൾ, ശൗലിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ യോനാഥാൻ എങ്ങനെ ദാവീദിനെ അറിയിക്കും? യോനാഥാൻ ഒരു നിർദ്ദേശം ഉണ്ടായിരുന്നു: അറിയപ്പെടുന്ന അടയാളമുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തിന് സമീപത്തുള്ള വയലിൽ അന്നു മുതൽ മൂന്നു ദിവസം, ദാവീദ് ഒളിച്ചിരിക്കണം. ഉന്നം പരിശീലിക്കുന്നതിനായി യോനാഥാൻ ആ സ്ഥലത്തു വരും. അവൻ അമ്പെയ്യുന്ന രീതിയും, ദാസന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്ന നിർദ്ദേശവും, വാർത്ത ഗുണമോ ദോഷമോ എന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കും.

അവനും ദാവീദും പിരിഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ, യോനാഥാൻ പറഞ്ഞു, “ഇതാ, യഹോവ എനിക്കും നിനക്കും മദ്ധ്യേ എന്നേക്കും ഉണ്ടായിരിക്കും” (20:23).

അടുത്ത ദിവസം, ശൗലും, യോനാഥാനും, അബ്നേരും രാജാവിന്റെ മേശയിൽ ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നു, “എന്നാൽ ദാവീദിന്റെ സ്ഥലമോ ഒഴിഞ്ഞു കിടന്നു” (20:25). ദാവീദ് ഒരുപക്ഷെ ആഘോഷപരമായി അശുദ്ധനായിട്ടായിരിക്കും³⁹ വരാതിരിക്കുന്നത് എന്നായിരുന്നു ശൗൽ ആദ്യത്തെ ദിവസം കരുതിയത്. (ആഘോഷപരമായി അശുദ്ധനായാൽ⁴⁰ ശുദ്ധീകരണത്തിനു ഒരു ദിവസം വേണം). എങ്ങനെയായാലും, ദാവീദ്, രണ്ടാം ദിവസവും ഹാജരാകാതിരുന്നപ്പോൾ, ശൗലിനു സംശയമായി. ദാവീദ് എവിടെയാണെന്നു ആർക്കെങ്കിലും അറിയാമെങ്കിൽ, അതു യോനാഥാനായിരുന്നു. “അതുകൊണ്ട് തന്റെ മകനായ യോനാഥാനോടു ശൗൽ ചോദിച്ചു, ‘യിശ്ശായിയുടെ മകൻ പന്തിഭോജനത്തിനു, ഇന്നലെയും ഇന്നും വരാതിരുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്?’” (20:27).

ദാവീദ് ശൗലിനോടു പറയുവാൻ പറഞ്ഞതും, അല്പം മേമ്പാടി ചേർത്തും യോനാഥാൻ പറഞ്ഞു (20:28, 29).

ശൗൽ കോപം കൊണ്ടു വിറച്ചു. അവന്റെ “കോപം യോനാഥാന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു” (20:30). അവൻ തന്റെ മകന്റെ നേരെ കയർത്തു:

വക്രതയും, ദുശ്ശാഠ്യവുമുള്ളവളുടെ മകനേ!⁴¹ നിന്റെ സ്വന്തലജ്ജയും നിന്റെ അമ്മയുടെ നഗ്നതയുടെ ലജ്ജക്കുമായി നീ യിശ്ശായിയുടെ മകനോടു⁴² കൂടിയിരിക്കുന്നു എന്നു എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടെയോ?⁴³ യിശ്ശായിയുടെ മകൻ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തൊരിക്കലും, നീയും നിന്റെ രാജ്യവും ഉറയ്ക്കയില്ല. ഉടനെ ആളയച്ചു, അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ വരുത്തുക, അവൻ മരണയോഗ്യനാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു (20:30, 31).

ദാവീദ് രാജദ്രോഹം ചെയ്തതുകൊണ്ടു മരണയോഗ്യനാണ് എന്നായിരുന്നു ശൗലിന്റെ സൂചന. കണ്ണിൽ തീജ്വാലയും ഉള്ളിൽ കൂലയുമായി നിലക്കുന്ന രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ നിലക്കുക എന്നതു തന്നെ പ്രയാസമുള്ള കാര്യമാണ്, എന്നാൽ യോനാഥാനു തന്റെ സ്നേഹിതനെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു വിട്ടു കൊടുപ്പാനും കഴിയുകയില്ല. യോനാഥാൻ ചോദിച്ചു, “അവനെ എന്തിനു കൊല്ലുന്നു? അവൻ എന്തു ചെയ്തു?” (20:32).

ശൗലിനു തന്റെ നിയന്ത്രണമെല്ലാം വിട്ടു. അവൻ മൂന്നു പ്രാവശ്യം കൂന്തം കൊണ്ടു ദാവീദിനെ കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അവൻ സ്വന്ത മകന്റെ നേരെ കൂന്തം എറിഞ്ഞു (20:33)!

യോനാഥാൻ ഒരു നിമിഷം അവിടെ ഇരുന്നിട്ട്, ദേഷ്യം കൊണ്ടു വിറച്ചിട്ട്, എഴുന്നേറ്റ് മുറി വിട്ടു പോയി (20:34). തന്റെ അപ്പനു തന്നെ കൊല്ലുവാൻ വീണ്ടും ഒരവസരം കൊടുക്കേണ്ട എന്നവൻ തീരുമാനിച്ചു. അവൻ അവിടെ നിന്നാൽ ചിലപ്പോൾ അപ്പനെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്തുപോയാലോ എന്നും ഒരുപക്ഷെ അവൻ ഭയപ്പെട്ടിരിക്കാം.

യോനാഥാനിൽ നിരാശ നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞിരുന്നു.⁴⁴ തന്റെ മനസിലുള്ള സംശയമെല്ലാം നീങ്ങി. അതു ദാവീദ് പറഞ്ഞതുപോലെ ആയിരുന്നു; തന്റെ പിതാവു അവന്റെ സ്നേഹിതനെ കൊല്ലുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

അടുത്ത ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ, ദുഃഖഹൃദയവുമായി തന്റെ സ്നേഹിതനെ കാണുവാൻ യോനാഥാൻ പോയി. കാര്യങ്ങളെല്ലാം സാധാരണപോലെ തോന്നി, യോനാഥാൻ തന്റെ ആയുധങ്ങൾ ചുമക്കുന്നതിനും അമ്പുകൾ

പെറുക്കുവാനുമായി ഒരു ബാലനായ ദാസനെ വിളിച്ച് കൊണ്ടുപോയി. അവൻ പറഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ, ധാരാളം അമ്പുകൾ പല ഭാഗത്തേക്കായി അയച്ചു, പിന്നെ അവ പെറുക്കുവാനായി ആ ബാലനെ അയച്ചു. അവൻ ബാലനോടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, “അമ്പു നിന്റെ അപ്പുറത്തല്ലയോ?” (20:37). അതു മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ച പദ്ധതിയും അത് അർത്ഥമാക്കിയത് ശൗൽ ദാവീദിനെ കൊല്ലുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദാവീദിനു ഓടി രക്ഷപ്പെടുകയല്ലാതെ മറ്റു വഴിയില്ലായിരുന്നു എന്നുമാണ്.

യോനാഥാൻ അമ്പുകൾ അയച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, ശൗലിന്റെ ചാരന്മാർ⁴⁵ എവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്നറിയുവാൻ അവൻ തിരയുകയായിരുന്നു. ആരുമില്ലെന്നു ബോധ്യമായപ്പോൾ, ഇന്നത്തെ പരീശീലനം നിർത്തി മടങ്ങിപ്പോകാൻ യോനാഥാൻ തന്റെ ദാസനോടു പറഞ്ഞു (20:40).

ആ ദാസൻ കാഴ്ചക്കു മറഞ്ഞയുടൻ, ദാവീദ് താൻ ഒളിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും⁴⁶ എഴുന്നേറ്റു, അവന്റെ മുഖത്തു ദുഃഖം നിഴലിട്ടിരുന്നു. പറയാതെ തന്നെ, സന്ദേശത്തിന്റെ സൂചന രണ്ടുപേരും മനസിലാക്കിയിരുന്നു. ദാവീദിനു അവിടെ നില്ക്കുവാനോ, യോനാഥാൻ അവനെ വിട്ടുപോകുവാനോ കഴിഞ്ഞില്ല. യോനാഥാന്റെ അപ്പൻ തെറ്റുകാരൻ ആയിരുന്നു, എങ്കിലും അപ്പോഴും അവന്റെ പിതാവായിരുന്നു, അപ്പനോടുള്ള ഭക്തി അവനെ അപ്പന്റെ വശത്തായിരിക്കുവാൻ നിർബന്ധിച്ചു.

ആ രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാരും ചുംബനം⁴⁷ ചെയ്തു പിരിയുന്നതു ഹൃദയഭേദകമായിരുന്നു, പിന്നെ കണ്ണുനീരൊഴുക്കുവാൻ തുടങ്ങി. വാക്യം 41 പറയുന്നു, “അവർ ... ഒരുമിച്ചു കരഞ്ഞു, എന്നാൽ ദാവീദോ ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞു.”

ആരോ പറഞ്ഞു “തന്റെ സാന്നിധ്യത്താൽ നിങ്ങൾക്കു തന്നെ ധൈര്യം നൽകുന്നവനാണ് ഒരു സ്നേഹിതൻ.”⁴⁸ അദ്ധ്യായം 20-ൽ, ദാവീദ് തന്റെ ഹൃദയം യോനാഥാനിലേക്കു പകരുന്നതാണ് നാം കണ്ടത്. യോനാഥാൻ തന്റെ ഭയം ആത്മാർത്ഥതയോടെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതും ദാവീദിനോടു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതും നാം കണ്ടു. ഇപ്പോൾ അവർ ഒരുമിച്ചു കരയുന്നതാണ് നാം കാണുന്നത് - പ്രായപൂർത്തിയായ പുരുഷന്മാർ, ശക്തരായവർ, ധാരാളം സൈനിക എതിരിടലുകളിലേയും വീരന്മാർ, കണ്ണുനീരൊഴുക്കുന്നു. (“യഥാർത്ഥ മനുഷ്യർ” കരയും.) വാസ്തവത്തിലുള്ള സൗഹൃദത്തിന്റെ ഒരു മനോഹാരിതം തുറന്ന സമീപനമാണ്. യഥാർത്ഥ സ്നേഹിതനോടു കാര്യങ്ങൾ സത്യസന്ധമായി തുറന്നു പറയാം, അപ്പോഴും അയാൾ നിങ്ങളെ അംഗീകരിക്കും. നിങ്ങളുടെ ബലഹീനതകൾ അറിയുന്നവനും എങ്ങനെയായാലും സ്നേഹിക്കുന്നവനുമാണ് യഥാർത്ഥ സ്നേഹിതൻ.

അവസാനം ദാവീദിനും യോനാഥാനും വേർപിരിയുവാനുള്ള സമയം വന്നു.

യോനാഥാൻ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “യഹോവ എനിക്കും നിനക്കും, എന്റെ സന്തതിക്കും നിന്റെ സന്തതിക്കും മദ്ധ്യേ എന്നേക്കും സാക്ഷി എന്നിങ്ങനെ, നാം ഇരുവരും, യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്തിരിക്കുകൊണ്ടു, സമാധാനത്തോടെ പോക.” അങ്ങനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു പോയി, യോനാഥാൻ പട്ടണത്തിലേക്കു പോന്നു (20:42).

യോനാഥാൻ പരിഹരിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത സ്നേഹബന്ധപ്രശ്നങ്ങളുമായി ഹൃദയത്തിൽ ദുഃഖഭാരത്തോടെ, പട്ടണത്തിലേക്കു മടങ്ങി. ദാവീദ്, തന്റെ ജീവനെ⁴⁹ ഭയന്നു, മരുഭൂമിയിലേക്കു പോയി.

സൗഹൃദത്തിന്റെ ഉറപ്പ്
(1 ശമുവേൽ 21:1-23:16)

ദാവീദ് ആദ്യം നോബിലേക്കാണ് ഓടിപോയത്, അവിടെ സമാഗമനകുടാരമുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നെ ഫെലിസ്ത്യ പട്ടണമായ ഗാത്തിലേക്കു, തന്റെ ഓട്ടം തുടർന്നു. ഫെലിസ്ത്യർ അവനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞതുകൊണ്ട് അവൻ യെഹൂദ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറുള്ള അദുലാം ഗുഹയിലേക്കു രക്ഷപ്പെട്ടു. അവിടെ അവൻ അസന്തുഷ്ടരുടെ നേതാവായിത്തീർന്നു. ദാവീദ് എവിടെയെല്ലാം പോയോ, അവിടെയെല്ലാം ശൗൽ അവനെ ഇടവിടാതെ⁵⁰ പിൻതുടർന്നിരുന്നു. ഒടുവിൽ ദാവീദും തന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവരും യെഹൂദ്യ പർവ്വത നിരകളിൽ വാസയോഗ്യമല്ലാത്ത “ഹോരേശിലെ സിഫ് മരുഭൂമിയിൽ,” ഒളിച്ചിരിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരായി (23:15). അവിടെ വെച്ചാണ് അവസാനം ദാവീദിനെയും അവന്റെ കുട്ടുകാരനെയും⁵¹ കണ്ടുമുട്ടുന്നതായി നാം കണ്ടത്.

“ശൗലിന്റെ മകനായ, യോനാഥാൻ എഴുന്നേറ്റു, ആ കാട്ടിൽ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു” (23:16). ഇതിനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുക. ശൗൽ ദാവീദിനെ എല്ലായിടത്തും തിരഞ്ഞു പക്ഷെ കണ്ടില്ലതാനും. എങ്ങനെയായാലും, യോനാഥാൻ, ഒരു ദിവസം എഴുന്നേറ്റു തന്നോടു തന്നെ പറഞ്ഞു, “ഇങ്ങനെ നിന്നാൽ പോരാ. എനിക്കു ദാവീദിനെ ചെന്നു കാണണം.” അങ്ങനെ അവൻ തന്റെ സഞ്ചിയിൽ കുറെ സാധനങ്ങളുമായി “ഹോരേശിൽ ദാവീദിന്റെ അടുക്കലേക്കു പോയി.” അതു സൂചിപ്പിക്കുന്നതു യോനാഥാനു തന്റേതായ ചാരവ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ്, അതുകൊണ്ടു ദാവീദിനു സംഭവിക്കുന്നതെല്ലാം അവൻ അപ്പപ്പോൾ അറിയുമായിരുന്നു. ദാവീദ് എവിടെ ആയിരിക്കുമെന്നു അവനറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ട്, അവൻ അവിടേക്കു പോയി.

സൗഹൃദം അങ്ങനെയാണ്. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതനിൽ നിന്നു മെല്ലെകൾ അകലെ ആയിരിക്കാം, എന്നാൽ അയാൾ നിങ്ങളുടെ ചിന്തകളിലും വികാരങ്ങളിലും ഉണ്ടാകും. നിങ്ങൾ കാർഡുകളും, എഴുത്തുകളും കൈമാറും, അല്ലെങ്കിൽ ഫോൺ ചെയ്യും. നിങ്ങൾ അയാളെ എപ്പോഴും കരുതും; അയാളുടെ ജീവിതത്തിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാം. അയാൾ സന്തോഷിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളും സന്തോഷിക്കും; അയാൾ കരയുമ്പോൾ നിങ്ങളും കരയും (റോമർ 12:15). കുറച്ചു സമയമേ ആയിട്ടുള്ളു എങ്കിലും, ആ വേർപാട് നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, പിന്നെ, എങ്ങനെയെങ്കിലും അയാളെ കാണുവാൻ നിങ്ങൾ വഴി തേടും.

ആ യാത്രയിൽ യോനാഥാൻ നേരിടുവാനിടയുള്ള അപകടത്തെക്കുറിച്ചു അമിതമായ ഊന്നൽ നമുക്കു നൽകുവാൻ സാധ്യമല്ല. ദാവീദുമായി⁵² അടുപ്പത്തിലായ ആരെയും കൊല്ലുവാൻ ശൗൽ മടിച്ചിരുന്നില്ല എന്നവൻ തെളിയിച്ചതാണ്; അവൻ തന്റെ സ്വന്തമകനെപ്പോലും കൊല്ലുവാൻ മടിക്കയില്ല എന്നു കാണിച്ചതാണ്. തന്റെ ജീവൻ പണയപ്പെടുത്തിയാണ് യോനാഥാൻ ദാവീദിനെ കാണുവാൻ പോയത്. അതാണ് സ്നേഹിതൻ എന്നാൽ. യേശു പറഞ്ഞു, “സ്നേഹിതന്മാർക്കു വേണ്ടി ജീവനെ കൊടുക്കുന്നതിലും, അധികം

സ്നേഹം ആർക്കുമില്ല” (യോഹന്നാൻ 15:13).

**സൗഹൃദത്തിന്റെ പ്രോത്സാഹനം
(1 ശമുവേൽ 23:16-18)**

എന്തിനാണ് യോനാഥാൻ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ പോയത്? തീർച്ചയായും, തന്റെ സൗഹൃദം ആസ്വദിക്കുവാൻ - എന്നാൽ അതിലുമധികം കാര്യങ്ങളുണ്ട്. സ്നേഹിതന്മാരുടെ വികാരം സ്നേഹിതന്മാർക്കറിയാം, ഓരോ ദിവസവും ശൗൽ തന്നെ പിടിക്കുമോ കൊല്ലുമോ എന്ന ഭീതിയാൽ ദാവീദ് നിരാശനായിരിക്കുകയാണ് എന്നു യോനാഥാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അവൻ ദാവീദിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാനാണ് പോയത്. “അനന്തരം ശൗലിന്റെ മകൻ, യോനാഥാൻ, എഴുന്നേറ്റു ഹോരേശിൽ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു, അവനെ ദൈവത്തിൽ ധൈര്യപ്പെടുത്തി” (23:16). മൂലഭാഷയിൽ, “ധൈര്യപ്പെടുത്തി” എന്നതിന്റെ അക്ഷരിക അർത്ഥമാണ് “അവന്റെ കൈകളെ ശക്തികുറിച്ചു,”⁵³ ഒരു എബ്രായ ഭാഷാശൈലിയായ അത് അർത്ഥമാക്കുന്നതു, “നിലനിർത്തുക, ശക്തിപ്പെടുത്തുക, പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക” എന്നാണ്.

യോനാഥാൻ “അവനെ [ദാവീദിനെ] ദൈവത്തിൽ ധൈര്യപ്പെടുത്തി.” (എഫെസിയർ 6:16). ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതികളും ഏർപ്പാടുകളും പറഞ്ഞു യോനാഥാൻ ദാവീദിനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി. തന്റെ പിതാവിന്റെ പരിശ്രമമെല്ലാം പാഴാകുമെന്നും, ദൈവം ദാവീദിനു വിജയം നൽകുമെന്നുമുള്ള അവന്റെ ഉറപ്പ് അവൻ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു: “എന്റെ അപ്പനായ ശൗലിന്നു നിന്നെ പിടികൂടുകയില്ല, നീ യിസ്രായേലിന്നു രാജാവായും, ഞാൻ നിനക്കു⁵⁴ രണ്ടാമനും ആയിരിക്കും; അതു എന്റെ അപ്പനായ ശൗലും അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു⁵⁵” (23:17).

അത്തരം സ്നേഹിതന്മാർ പ്രത്യേകതയുള്ളവരാണ്! ശുഭാപ്തി വിശ്വാസമുള്ളവരും, ഉദ്ധരിക്കുന്നവരും, പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നവരും നിങ്ങൾക്കു ചുറ്റും ഉണ്ടാകുന്നതു നിങ്ങൾക്കിഷ്ടമല്ലേ?⁵⁶ സ്നേഹിതന്മാർ അന്യോന്യം ഉത്തേജിപ്പിക്കും. ഇന്നു എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ദുഃഖമുണ്ടായാൽ, എന്റെ സ്നേഹിതൻ എന്നെ ഉദ്ധരിക്കും. നാളെ എന്റെ സ്നേഹിതൻ നിരാശപ്പെട്ടിരുന്നാൽ ഞാൻ പോയി ആശ്വസിപ്പിക്കും. സൗഹൃദം എന്നാൽ അന്യോന്യം സഹായിക്കലാണ്.

നമ്മിൽ മിക്കപേർക്കും, തീർച്ചയായും, യോനാഥാനെപ്പോലെയുള്ള, “കർത്താവിൽ നമ്മുടെ കരങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന” സ്നേഹിതന്മാരെ ആവശ്യമാണ് - കർത്താവിനോടു നാം വിശ്വസ്തരായിരിപ്പാൻ അവർ നമ്മെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കും. ചില സ്നേഹിതർ കർത്താവിനെ⁵⁷ സേവിക്കുന്നതു എളുപ്പമാക്കും എന്നാൽ ചില “സ്നേഹിതർ” അതു പ്രയാസകരമാക്കും.⁵⁸ “ദുർഭാഷണത്താൽ സദാചാരം കെട്ടുപോകുന്നു,” എന്നു പൗലോസ് മുന്നറിയിച്ചിരിക്കുന്നു (1 കൊരിന്ത്യർ 15:33). നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതന്മാരെ ശ്രദ്ധയോടെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക; നിങ്ങൾ എവിടെ നിത്യത ചെലവഴിക്കുമെന്നു തീരുമാനിക്കുവാൻ അവർ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും.

ഈ സമയം, യാത്ര പറഞ്ഞു പിരിയുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖവും കണ്ണുനീരും നിങ്ങളുടെ ഭാവനക്കു വിട്ടു തരികയാണ്. യോനാഥാനും ദാവീദും തമ്മിലുള്ള കരാർ അവർ വീണ്ടും ഉറപ്പിച്ചു; പിന്നെ “ദാവീദ് കാട്ടിൽ താമസിക്കയും യോനാഥാൻ വീട്ടിലേക്കു പോകയും ചെയ്തു” (1 ശമുവേൽ

23:18). ഇനി ഒരിക്കലും കാണാതിരിക്കുവാൻ, അവർ പിരിഞ്ഞു പോയി.

**സൗഹൃദത്തിന്റെ വേദന
(2 ശമുവേൽ 1)**

നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ മറ്റൊരാൾക്കു മുൻപിൽ തുറന്നാൽ, നിങ്ങൾ സ്വയം വൃണപ്പെടുത്തുകയായിരിക്കും. പക്ഷെ നിങ്ങൾ ഹൃദയം തുറക്കാതിരുന്നാൽ, അതു ഞെരുങ്ങുവാനിടയുണ്ട്. എങ്ങനെയായാലും, പകരം ഒന്നുള്ളത്, അതു ശ്വാസം മുട്ടി മരിക്കുന്ന, വായു കയറാത്ത പൊടിയുള്ള സ്ഥാനത്തു വയ്ക്കുക എന്നതാണ്. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം വേദനയോ, സന്തോഷമോ അറിയുകയില്ല. നിങ്ങളുടെ ജീവിതം മറ്റൊരാൾക്കു സമർപ്പിക്കുക; ജീവിക്കുവാനുള്ള ഏകവഴി അതു മാത്രമാണ്.

യോനാഥാനും ദാവീദും കണ്ണുനീരൊഴുക്കുന്നതു നാം കണ്ടു; അവരുടെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന വേർപിരിയൽ നാം കണ്ടു. യോനാഥാനേയും ദാവീദിനേയും കയ്പും മധുരവും കലർന്ന സൗഹൃദത്തിന്റെ അവസാന അദ്ധ്യായത്തിലേക്കു നാം കടക്കുമ്പോൾ കാണുന്നതു, വേദന നിറഞ്ഞ രംഗങ്ങളാണ്.

ഫെലിസ്ത്യരും യിസ്രായേല്യരും തമ്മിലുള്ള ആപൽക്കരമായ ആക്രമണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ ദാവീദും തന്റെ കുട്ടരും അമാലേക്യരുമായുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലിന്റെ ക്ഷീണത്തിൽ നിന്നു മോചിതരാകുന്നേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. വർത്തമാനം കൊണ്ടുവന്ന ബാല്യക്കാരനോടു, ഭയത്തോടെ ദാവീദ് ചോദിച്ചു, “കാര്യം എന്തായി?” (1:4).

ദാവീദിന്റെ ഉള്ളിലേക്കു ഒരു കത്തി കുത്തിയിറക്കുന്നതു പോലെയാണെന്നു ആ ബാല്യക്കാരന്റെ വർത്തമാനം: “ജനത്തിൽ അനേകർ പട്ടുവീണു; ശൗലും അവന്റെ മകനായ യോനാഥാനും കൂടെ പട്ടുപോയി” (1:4).

ദാവീദിനു അതു വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല (1:5). എങ്ങനെയായാലും, ആ ബാല്യക്കാരൻ കണ്ടതായ വിവരണം ദാവീദിനു നൽകിയപ്പോൾ, തന്റെ സ്നേഹിതൻ മരിച്ചുപോയി എന്ന് അവനറിഞ്ഞു.

ഉടനെ ദാവീദ് തന്റെ വസ്ത്രം പരിച്ചു കീറി, കൂടെയുള്ളവരും അങ്ങനെ ചെയ്തു. അവർ ശൗലിനെയും അവന്റെ മകൻ യോനാഥാനെയും യഹോവയുടെ ജനത്തെയും യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തെയും കുറിച്ചു, അവർ വാളാൽ വീണുപോയതുകൊണ്ട് വിലപിച്ചു കരഞ്ഞു സന്ധ്യവരെ ഉപവസിച്ചു (1:11, 12).

മനോഹരമായ ഒരു സ്മരണഗാനം ദാവീദ് എഴുതിയത് 1:19-27 ൽ കാണാം. വിലാപം ശൗലിനെയും യോനാഥാനെയും കുറിച്ചായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നു - എന്നാൽ ദാവീദിന്റെ പ്രാഥമിക ഉദ്ദേശം തലക്കെട്ടിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: “ധനുർഗ്ഗീതം” (1:18). താഴ്മ ശൗലിനേതല്ല, യോനാഥാനെ മുഖമുദ്രയാണ്. സ്നേഹിതന്മാരുടെ ഓർമ്മക്കായി മാർബിളിലും കല്ലുകളിലുമായി പല സ്മാരകങ്ങളും തീർത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, അവയെയൊന്നും, ദാവീദിനു യോനാഥാനോടുണ്ടായിരുന്ന ആദരവുമായി സാമ്യപ്പെടുത്താവുന്നതല്ല.

പാട്ടിൽ, ദാവീദ് യോനാഥാനേയും അവന്റെ അപ്പനേയും വീരുത്തെ

പ്രകീർത്തിക്കുന്നുണ്ട് (1:22). യോനാഥാനു പിതാവിനോടുണ്ടായിരുന്ന വിധേയത്വത്തെയും വിശ്വസ്തതയെയും ദാവീദ് അനുമോദിക്കുന്നുണ്ട് (1:23). എങ്ങനെയാവാലും, എല്ലാറ്റിലുമുപരിയായി, ദാവീദ് തനിക്കുണ്ടായ നഷ്ടത്തെ കുറിച്ചു പാടി:

യുദ്ധമദ്ധ്യേ വീരന്മാർ
 പട്ടുപോയതെങ്ങനെ!
 നിന്റെ ഗിരികളിൽ യോനാഥാൻ നിഹതനായല്ലോ.
 യോനാഥാനേ എന്റെ സഹോദരാ, നിന്നെച്ചൊല്ലി ഞാൻ ദുഃഖിക്കുന്നു;
 നീ എനിക്കു അതിവൽസലൻ ആയിരുന്നു.
 നിൻപ്രേമം കളത്രപ്രേമത്തിലും⁵⁹
 വിസ്മയമേറിയത്.
 വീരന്മാർ പട്ടുപോയതെങ്ങനെ, ... (1:25-27).

അതെ, നിങ്ങൾ ഒരു അടുത്തസ്നേഹബന്ധം തുടങ്ങുമ്പോൾ, വേദനക്കു നിങ്ങൾ വാതിൽ തുറക്കുകയാണ്. ശ്രദ്ധിക്കുക, എങ്ങനെയാവാലും, ദാവീദ് യോനാഥാനുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ കരഞ്ഞില്ല കാരണം അവന്റെ ഹൃദയം നൂറുങ്ങിയിരുന്നു. മറിച്ച്, ആ സൗഹൃദം അവൻ ആഘോഷിക്കുകയും വിലയേറിയ ഒരോർമ്മയായി അതു ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അതു മാത്രമാണ് ജീവിക്കുവാനുള്ള ഏക വഴി, എന്നു ഞാൻ വീണ്ടും പറയട്ടെ.

ഉപസംഹാരം

ഈ പാഠം സൗഹൃദത്തിനുള്ള ഒരു സ്തുത്യപഹാരമാണ്, എന്നാൽ അതിൽ കൂടുതൽ അതിലുണ്ടെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. നമുക്ക് എല്ലാവർക്കും അതു ഒരു വെല്ലുവിളിയായി തീരുവാൻ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

അനേക വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു, ഒരു ഉപദേശ്ഠാവു ചെറിയൊരു ഗ്രാമത്തിൽ വീടു സന്ദർശിക്കുവാൻ⁶⁰ കാറിൽ പോയ സംഭവം ഞാൻ കേൾക്കുകയുണ്ടായി. സന്ദർശനം കഴിഞ്ഞ് ആ വീട്ടിൽനിന്നു പുറത്തു വന്നപ്പോൾ, കീറിപ്പിഞ്ഞ വസ്ത്രം ധരിച്ച ഒരു ബാലൻ തന്റെ പുതിയ കാറിനെ കൗതുകത്തോടെ നോക്കി നില്ക്കുന്നതു ഉപദേശ്ഠാവു കണ്ടു. “ഇതു എന്തു കാറാണ്, മിസ്റ്റർ!” കൂട്ടി ചോദിച്ചു. അതിനു ചില വിവരണം ആവശ്യമായതുകൊണ്ടു, ഉപദേശ്ഠാവു പറഞ്ഞു, “എനിക്കിതുപോലെയുള്ള ഒന്നു വാങ്ങുവാനുള്ള കഴിവില്ല, എന്നാൽ എന്റെ ജോലി ചെയ്യുവാനായി കാർ വ്യാപാരമുള്ള ഒരു സ്നേഹിതൻ എനിക്കു സമ്മാനിച്ചതാണ് ഈ കാർ.” ആ കൂട്ടി അല്പം ചിന്തിച്ചിട്ടു, പിന്നെ പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് അത്തരം ഒരു സ്നേഹിതൻ ആകുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ.”

ആ സംഭവം ആദ്യം ഞാൻ കേട്ടപ്പോൾ, ആ കുട്ടിയുടെ പ്രതികരണം, “എനിക്കു അങ്ങനെ ഒരു സ്നേഹിതൻ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ” എന്നായിരിക്കുമെന്നാണ് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചത്. എന്നാൽ ആ കുട്ടിയുടെ വാക്കുകളായ, “എനിക്ക് അതുപോലെയുള്ള ഒരു സ്നേഹിതൻ ആകുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ” എന്നതു എന്നെ സ്പർശിച്ചു.

യഥാർത്ഥ സൗഹൃദത്തെ ഞാൻ “സമർപ്പണം,” “നിസ്വാർത്ഥത,” “കണ്ടു

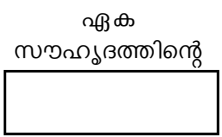
മുട്ടുന്ന പരിശോധനകളെ നേരിടുവാനുള്ള കഴിവ്,” “തുറന്ന മനോഭാവം,” “ഉറപ്പ്,” കൂടാതെ “പ്രോൽസാഹനം,” എന്നീ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചു വിശദീകരിച്ചപ്പോൾ, “എനിക്ക് അങ്ങനെ ഒരു സ്നേഹിതൻ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ” എന്നു നാം വിചാരിച്ചേക്കാം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, നമുക്ക് ആ ചിന്ത ഒന്നു മാറ്റി “എനിക്കു അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സ്നേഹിതൻ ആകുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ” എന്നാക്കാം.

പാഠത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, ഇതു വായിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും, കൂടാതെ സ്നേഹിതരില്ലാത്തവർ എന്നു കരുതുന്നവർക്കും പ്രത്യേകിച്ചു സഹായകരമാകുമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുവെല്ലോ. ഞാൻ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളോടു പറയട്ടെ: ഒന്നു, നിങ്ങൾക്കു സ്നേഹിതന്മാരില്ലെങ്കിൽ, സ്നേഹിതൻ ആവശ്യമുള്ള ഒരാളെ കണ്ടെത്തുകയും നാം സംസാരിച്ചതുപോലെയുള്ള സ്നേഹിതനാകുകയും ചെയ്യുക. “സ്നേഹിതന്മാരുള്ള വ്യക്തി തന്നെ സ്നേഹമുള്ളവനായി കാണിക്കണം”⁶¹ എന്നതു ഇപ്പോഴും വാസ്തവമാണ്.

രണ്ട് (ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതും), നാം വിവരിച്ച യോഗ്യതകളുള്ള ഒരു സ്നേഹിതനെ നമുക്കെല്ലാവർക്കും ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയും എന്നോർക്കണം - “പാപികളുടേയും ചുങ്കക്കാരുടേയും സ്നേഹിതൻ” എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ (മത്തായി 11:19; ലൂക്കൊസ് 7:34), തന്റെ അനുയായികളെ “സ്നേഹിതന്മാർ” എന്നു വിളിച്ചവൻ (ലൂക്കൊസ് 12:4; യോഹന്നാൻ 15:15). അവൻ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതനാണോ? അവൻ പറഞ്ഞതു ഓർമ്മിക്കുക, “ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിക്കുന്നതു പ്രമാണിച്ചാൽ, നിങ്ങൾ എന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ ആകുന്നു” (യോഹന്നാൻ 15:14). നമുക്കു വേറെ എത്ര സ്നേഹിതന്മാർ ഉണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും, ഈ സ്നേഹിതൻ നമുക്ക് ഉണ്ടാകുക തന്നെ വേണം!

ദൃശ്യ-സഹായ കുറിപ്പുകൾ

ഒരു വലിയ ബോർഡിൽ “സൗഹൃദം” എന്നെഴുതി, പാഠം തീരുന്നതുവരെ കാണിക്കുന്നതു ഫലപ്രദമായിരിക്കും. വിപുലമായ സമീപനം ആവശ്യമെങ്കിൽ, വലിയ അക്ഷരത്തിൽ ഒരു ചാർട്ട് ഉണ്ടാക്കുക:

പിന്നെ പാഠത്തിന്റെ മുഖ്യ പോയിന്റുകൾ അടങ്ങിയ കാർഡുകൾ ഉണ്ടാക്കി പുരിപ്പിക്കേണ്ട സ്ഥലത്തു വയ്ക്കുക: “സമർപ്പണം,” “നിസ്വാർത്ഥത,” “പരിശോധന,” “തുറന്ന സമീപനം,” “ഉറപ്പ്,” “പ്രോൽസാഹനം,” “വേദന.”

കുറിപ്പുകൾ
¹തിരുവെഴുത്തു സൂചനകൾക്കു പുറമെ, ആദ്യത്തെ ഖണ്ഡികയിലെ ഉദ്ധരണികൾ എടുത്തിരിക്കുന്നത് ഫ്രാങ്ക് ക്രെയിനിന്റെ, *എ ഫ്രണ്ട് ലൈക്ക് യു* എന്നതിൽ നിന്നാണ്

(ഹാർട്ട്ലാന്റ് സാമ്പ്ളേഴ്സ്, ഇൻക്., 1991), ഡിവോഷ്ണൽ കലണ്ടർ. ²ഉത്തമഗീതങ്ങൾ 5:16. ³ഇപ്പോൾ മാർക്കറ്റിൽ ലഭ്യമായ പുസ്തകത്തിന്റെ തലക്കെട്ട് *ദ പ്രമണ്ട്ലെസ് അമേരിക്കൻ മെയിൽ* എന്നാണ്. ⁴ദാവീദ് ദിവസവും ശൗലിനുവേണ്ടി കിന്നരം വായിച്ചിരുന്നു വെങ്കിൽ ദാവീദ് ആരുടെ മകൻ എന്നു ചോദിച്ചത് എന്ത് എന്ന ചോദ്യം ഉയർന്നേക്കാം (ഒ.വാ. 1 ശമുവേൽ 16:23; 17:15). പല വിശദീകരണങ്ങൾക്കും സാധ്യതയുണ്ട്. ദാവീദ് ശൗലിന് അവസാനമായി വായിച്ചിട്ടു കൂറെ കാലം കഴിഞ്ഞിരിക്കാം - ദാവീദിന്റെ ശരീരത്തിനു മാറ്റവും സംഭവിച്ചിരിക്കാം. (പിന്നീട് അവനു താടിയുള്ളതായി പറയുന്നുണ്ട് - 1 ശമുവേൽ 21:13; ഒരുപക്ഷേ അപ്പോൾത്തന്നെ താടി വളർത്തുവാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നേക്കാം.) ശൗലിന്റെ മനസ്സ് ഏറെ സമയവും എവിടെയോ ആയിരുന്നതിനാൽ, അവന്റെ ഓർമ്മയെ അതു ബാധിച്ചേക്കാം. എങ്ങനെയായാലും, ഒരുപക്ഷേ, ഏറ്റവും നല്ല വിശദീകരണം പാഠത്തിന്റെ മുഖ്യഭാഗത്ത് നൽകിയിട്ടുള്ളതാണ്: ദാവീദ് ആരായിരുന്നു എന്നല്ല ശൗൽ ചോദിച്ചത്, പിന്നെയോ അവന്റെ അപ്പൻ ആരായിരുന്നു എന്നാണ്, അതു അവനെ രാജധാനിയിൽ നിർത്തുവാനുള്ള മുന്നൊരുക്കമായിരുന്നു. ⁵ദാവീദിന്റെ അപ്പൻ ആരായിരുന്നു എന്നു ശൗൽ മുൻപു കേട്ടിട്ടുണ്ട് (1 ശമുവേൽ 16:18-22). എങ്ങനെയായാലും, പേരുകൾ ഓർത്തിരിക്കുവാൻ പ്രയാസം ഉള്ളൊരാളെപ്പോലെ (പ്രത്യേകിച്ചു ഞാൻ എല്ലാ ദിവസവും ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നത്), ശൗലിന്റെ മറവി എന്നിങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാം. ⁶ഈ സന്ദർഭത്തിലായിരിക്കാം “ശൗൽ യിശ്ശായിയുടെ അടുക്കലേക്കു, ആളയച്ചു പറഞ്ഞത്, ‘ദാവീദിനോടു എന്നിക്കു ഇഷ്ടം തോന്നിയിരിക്കുകൊണ്ട്; അവൻ എന്റെ അടുക്കൽ വസിക്കട്ടെ’” (1 ശമുവേൽ 16:22). ⁷യോനാഥാൻ എന്നതിനർത്ഥം “യഹോവ നൽകി” എന്നാണ്. ⁸1 ശമുവേൽ 13; 14. ⁹1 ശമുവേൽ 14:45. ¹⁰1 ശമുവേൽ 18:3 നെ 1 ശമുവേൽ 20:16 മായി താരതമ്യം ചെയ്യുക.

¹¹ യോനാഥാന്റെ “ദാസൻ” ആണു താൻ എന്നു ദാവീദ് ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നുണ്ട് (1 ശമുവേൽ 20:8). ¹²1 ശമുവേൽ 20:41; 2 ശമുവേൽ 1:26; മുതലായവ. ¹³1 ശമുവേൽ 20:16 നോക്കുക. ¹⁴നോക്കുക 1 ശമുവേൽ 20:23. കൂടാതെ “യഹോവയെ സാക്ഷിയാക്കിയുള്ള സഖ്യം” എന്നു അതിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധിക്കുക (1 ശമുവേൽ 20:8; എംഫസിസ് മൈൻ). ¹⁵ശ്രദ്ധിക്കുക 1 ശമുവേൽ 13:22 - ഫെലിസ്ത്യരുമായി ഇടക്കിടെ നടന്ന യുദ്ധങ്ങൾ വിജയിച്ചശേഷവും അവരുടെ വാളുകൾ ചിലതു യിസ്രായേലുകൾ എടുത്തിരുന്നതായി കരുതപ്പെടുന്നു. പിന്നീട് ദാവീദിനും അവന്റെ ആളുകൾക്കും നാനൂറു വാളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു (1 ശമുവേൽ 25:13). ¹⁶1 ശമുവേൽ 20:20 മുതൽ; 2 ശമുവേൽ 1:17, 18, 22. ¹⁷യോനാഥാന്റെ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു നാം ഇന്നു പറയുന്നത് “അവൻ തന്റെ ഷർട്ട് പുറകിലേക്കിട്ടു” എന്ന പദപ്രയോഗമാണ്. ¹⁸യോനാഥാൻ തന്റെ സമ്പാദ്യങ്ങളെല്ലാം ദാവീദിനു കൊടുത്തു; ദാവീദിനു, കൊടുക്കുവാൻ മറ്റൊന്നുമില്ലാതിരുന്നതു കൊണ്ടു, തന്നെത്തന്നെ കൊടുത്തു. ¹⁹ജെയിംസ് ബർട്ടൻ കോഫ്മാൻ, *കമെന്ററി ഓൺ ഫസ്റ്റ് സാമുവേൽ* (അബിലീൻ, ടെക്സ്.: എസിയു പ്രെസ്, 1992), 215. ²⁰1 ശമുവേൽ 23:17; മുതലായവ.

²¹1 ശമുവേൽ 18:5, 16, 30. ²²1 ശമുവേൽ 16:21. ²³1 ശമുവേൽ 18:30. ²⁴ഒ.വാ. 1 ശമുവേൽ 14:44. ²⁵ദാവീദ് ചെയ്തതെല്ലാം ശൗലിനു അനുകൂലമായിരുന്നു. ²⁶യോനാഥാന്റെ ചോദ്യത്തിൽ, പറയാത്തതെങ്കിലും, മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ഒരു വാദം ഉണ്ടായിരുന്നു. കാരണം കൂടാതെ ശൗൽ ദാവീദിനെ കൊന്നാൽ, രാജ്യം മുഴുവൻ അസ്വസ്ഥമാകുവാൻ അതു കാരണമാകും. ആർക്കും സുരക്ഷിതമില്ലെന്നു വരും. ²⁷ശൗൽ എടുത്ത പ്രതിജ്ഞ ആത്മാർത്ഥതയുള്ളതായിരുന്നോ എന്നു ചിലർ ചോദിക്കാറുണ്ട്. ²⁸“മോശമായ സമയങ്ങൾ എങ്ങനെ അതിജീവിക്കാം” എന്ന പാഠം, നോക്കുക. ²⁹ശൗൽ “ശമുവേലിന്നു മുൻപു പ്രവചിച്ചിരുന്നു” എന്നാണ് വേദഭാഗം പറയുന്നത് (1 ശമുവേൽ 19:24). എങ്ങനെയായാലും,

“പ്രവചിച്ചിരുന്നു” എന്ന വാക്ക്, നിഷേധമായ അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കാം. മൂല ഭാഷയിലുള്ള അതേ വാക്ക് 1 ശമുവേൽ 18:10-ൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുകയും അതു എൻ എഎസ്ബിയിൽ തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് “പുലമ്പുക” എന്നുമാണ്: “അവൻ വീട്ടി നുള്ളിൽ പുലമ്പിക്കൊണ്ടു നടന്നിരുന്നു.” നയ്യോത്തിൽ വെച്ച് ശൗൽ ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂർ “നഗനായി” കിടന്നപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യുകയായിരുന്നു എന്നു ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്.³⁰ പദ്ധതിയുടെ രണ്ടാമത്തെ ഉദ്ദേശം തന്റെ ഉള്ളിൽ ശൗലിനോടൊപ്പമുള്ള അവന്റെ സ്ഥാനം എവിടെയാണ് എന്ന് വ്യക്തമാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്. ഒരുപക്ഷേ ആ ശ്രമങ്ങൾ ശൗലിന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായ താൽക്കാലിക മലീനസമായ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഫലമാകാം അത് അവന്റെ വാസ്തവത്തിലുള്ള വിവേകോദ്ദേശം പ്രകടമാക്കിയില്ല. മൂന്നു ശൗൽ കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോഴത്തേതുപോലെ അവൻ ഒരുപക്ഷേ രാജാവിനോടു നിരപ്പു പ്രാപിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നേക്കാം. (അമാവാസിയിലെ പന്തി-ഭോജനത്തിനു ദാവീദ് വരുമെന്ന ശൗൽ പ്രതീക്ഷിച്ചതുകൊണ്ട് [1 ശമുവേൽ 20:26, 27], “താൽക്കാലിക മലീനസ പ്രവൃത്തികൾ കുറ്റമായി കാണപ്പെടും” എന്നു ശൗൽ ഒരുപക്ഷേ യാചിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കാം എന്നു തോന്നുന്നു.)

³¹സംഖ്യാപുസ്തകം 28:11-15. ³²1 ശമുവേൽ 20:25. ³³ദാവീദിന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് നാം പഠിക്കുമ്പോൾ, സത്യസന്ധമല്ലാത്തതും ഭോഷ്കതയും മറ്റും നാം കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിൽനിന്ന് ദൈവം ഭോഷ്കത്വം അംഗീകരിക്കുന്നു എന്നു നാം കരുതരുത്. ദൈവശാസിയ എഴുത്തുകാരൻ സംഭവിച്ചത് അതുപോലെ പകർത്തിയിരിക്കുകയാണ്, അവർ പറഞ്ഞതിനെ എല്ലാം ഒരു മുട്ടുപടമായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നതല്ല. ³⁴ദാവീദിന്റെ എതിർപ്പിൽ “ഇഹ് ഹി ലുസസ് ഹിസ് ടെമ്പർ” എന്നാണ്. ശൗൽ തീർച്ചയായും അങ്ങനെ ചെയ്തു! ³⁵യോനാഥാൻ പറഞ്ഞു, “യഹോവ എന്റെ അപ്പനോടുകൂടെ ഇരുന്നതുപോലെ നിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.” (എഫ്രേമിൻ മൈൻ.) അവനെ രാജസ്ഥാനത്തുനിന്നു നീക്കുന്നതിനു മുൻപു - ശൗലിന്റെ വാഴ്ചയുടെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ യഹോവ അവനോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് യോനാഥാൻ പറഞ്ഞത്. ³⁶നിർഭാഗ്യവശാൽ, ദാവീദ് രാജാവായപ്പോൾ യോനാഥാൻ ജീവിച്ചിരുന്നില്ല. ³⁷പുതുതായി രാജാവായിത്തീരുന്ന ആൾ ശക്തരായ എതിരാളികളെ ഉടനെ തന്നെ കൊല്ലുന്നതു സാധാരണ പതിവായിരുന്നു. ³⁸യോനാഥാൻ തന്റെ അപേക്ഷയിൽ തന്റെ “ഭവനത്തെയും [ഭവനത്തിലുള്ളവരെയും]” ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ദാവീദ് തന്റെ പ്രതിജ്ഞ ഓർക്കുകയും യോനാഥാന്റെ മകനെ ആദരിച്ചു (2 ശമുവേൽ 9:7) കൊല്ലാതെ വിട്ടു (2 ശമുവേൽ 21:7). ³⁹ആഘോഷപരമായി അശുദ്ധരായവർ യിസ്രായേലിന്റെ മതപരമായ വിരുന്നിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനു അയോഗ്യരാണ് (ലേവ്യാപുസ്തകം 7:20, 21). ⁴⁰ലേവ്യാപുസ്തകം 15:16-23; ആവർത്തനപുസ്തകം 23:10, 11.

⁴¹“സൺ ഓഫ്” എന്ന എബ്രായപ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥം “പാർട്നേഴ്സിങ്ങ് ഓഫ് ദ നേച്ചർ ഓഫ്.” ആ പ്രയോഗത്തിന്റെ അക്ഷരിക അർത്ഥം “യു പെർവെഴ്സ് റിബെൽ” എന്നാണ്. എങ്ങനെയായാലും, അതിനേക്കാൾ പരിഹാസ്യമായിരുന്നു അത്. ഇന്നാണെങ്കിൽ അതിനെ മോശമായി താരതമ്യം ചെയ്യാവുന്നത് അക്ഷരികമായി അർത്ഥമാക്കുന്നത് “സൺ ഓഫ് എ ഫിമെയിൽ ഡോഗ്” എന്നാണ്, എന്നാൽ അതു ഏറ്റവും വലിയ പരിഹാസ്യവാക്കാണ് (ഈ വാക്യത്തിന്റെ എൽബി പാരാഫ്രെയിസ് നോക്കുക). ⁴²സെപ്റ്റജിന്റിൽ ഉള്ളത് “യു ഹാവ് മെയിഡ് ഫ്രണ്ട്സ് വിത്ത്” എന്നാണ് (നോക്കുക എൻഇബി). എൻഎവി യിൽ “യു ഹാവ് സൈഡഡ് വിത്ത്” എന്നാണുള്ളത്. ⁴³യോനാഥാൻ ജനിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ അമ്മയുടെ നഗ്നത അനാവൃതമായതുകൊണ്ട്, ഈ പ്രയോഗം അർത്ഥമാക്കുന്നത്, “നിന്റെ അമ്മ നിന്നെ പ്രസവിക്കുമ്പോൾ വളരെ ലജ്ജിക്കപ്പെട്ടു” എന്നാകാം. അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ട രാജാവിന്റെ ഭാര്യമാർക്കു ജനിച്ച പിൻഗാമി എന്നാണ് (നോക്കുക 2 ശമുവേൽ 12:18). ⁴⁴ഒന്നു ശമുവേൽ 20:34 പറയുന്നതു

